

Löner år 2001

Löneutvecklingen mellan åren
1994, 1997 och 2001

Denna rapport har utarbetats av LOs Löne- och välfärdsenhet.

För ytterligare information
kontakta Mats Larsson, telefon 08-796 28 11
eller besök www.lo.se.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	4
Löner 1994–2001.....	6
Lönerna ökade 30 procent.....	6
Syfte och metod.....	6
Lönebegrepp.....	7
Redovisningsgrupper.....	7
Olika mättpunkter.....	7
Strukturella skillnader.....	8
Samtliga anställda.....	9
Arbetare och tjänstemän.....	10
Sex sektorer.....	10
21 sektorer.....	12
Arbetare: Lönenivå.....	12
Arbetare: Löneökning.....	14
Tjänstemän: Lönenivå.....	14
Tjänstemän: Löneökning.....	17
Kvinnor och män.....	18
21 sektorer.....	20
Bilaga 1. Månadslön (grundlön) för 21 sektorer. År 2001.....	22

Sammanfattning

Syfte och metod

Rapporten syftar till att *beskriva lönenivåer och löneförändringar för olika sektorer på arbetsmarknaden* för åren 1994 till 2001. Som underlag används den officiella lönestatistiken som redovisas av Statistiska centralbyrån. Statistiken har dock omarbetats på några punkter. Det gäller främst beräkning av jämförbara lönebegrepp, mättidpunkter och redovisningsgrupper för respektive sektor, samt korrigeringsfaktor för att antalet anställda förändrats över tiden.

Lönerna ökade 30 procent

Medellönen för samtliga anställda var 20 300 kr/mån år 2001 och mellan åren 1994–2001 har den ökat med drygt 30 procent. Detta motsvarar en årlig löneökningstakt på 3,9 procent.

Under samma period har inflationen varit mycket låg vilket inneburit att löntagarna har fått reallöneökningar på knappt 3 procent per år.

Lönenivåer och löneökningarna skiljer sig dock stort mellan olika grupper. Framförallt mellan arbetare och tjänstemän, kvinnor och män samt offentligt och privat anställda.

Tjänstemän har 39 procent högre lön än arbetare

Arbetare har en lönenivå på i genomsnitt 16 900 kr/mån medan tjänstemän har 23 400 kr/mån. Tjänstemän har alltså 39 procents högre lön än arbetare. Lönegapet har dessutom ökat de senaste åren.

Större lönegap inom offentlig sektor

En uppdelning på privat och offentlig sektor visar att lönegapet mellan arbetare och tjänstemän är betydligt större inom den offentliga sektorn än inom den privata. Detta samtidigt som lönenivån är betydligt lägre inom den offentliga sektorn. Lönenivån för arbetare inom den offentliga sektorn var 14 900 kr/mån medan tjänstemännens var 21 300 kr/mån. Detta innebär ett lönegap på hela 43 procent, eller 6 400 kr/mån.

Inom den privata sektorn är lönenivån för arbetare 17 600 kr/mån och för tjänstemän 24 300 kr/mån. Lönegapet är alltså knappt 6 000 kronor eller 38 procent och det har även ökat de senaste åren, om än inte lika mycket som inom den offentliga sektorn.

21 sektorer

För att på ett mer utförligt sätt beskriva löneskillnader mellan olika grupper av anställda så har arbetsmarknaden delats upp på 21 olika sektorer, 14 privata och 7 offentliga.

Kommunalarbetare lägst

Längst ner på löneskalan för de 21 sektorerna ligger arbetare inom de tre kommunala sektorerna skola, barnomsorg samt äldre- och handikappomsorg. Dessa har en lönenivå på cirka 14 500 kr/mån. Arbetare inom de flesta privata sektorerna har betydligt högre lönenivåer. Inom till exempel tillverkningsindustrin är lönenivån cirka 25 procent högre och inom byggnadsindustrin är den hela 40 procent högre. Lönenivån inom byggindustrin är 20 400 kr/mån och byggindustrin är därmed den enda sektor där arbetare har en lönenivå över 20 000 kr/mån.

Bank- och försäkringstjänstemän högst

Tjänstemännen har klart högre lönenivåer än arbetarna inom samtliga sektorer och inom 17 av de 21 sektorerna har tjänstemännen lönenivåer över 20 000 kr/mån. Sju sektorer har till och med löner över 25 000 kr/mån. Där ligger bland annat flera sektorer inom tillverkningsindustrin. Högst lönenivå har dock sektorn kreditinstitut och försäkringsbolag, 29 000 kr/mån, vilket är 45 procent över byggnadsarbetarnas lönenivå och hela 100 procent över kommunalarbetarnas.

Alla tjänstemän ligger dock inte på dessa höga lönenivåer. Till exempel så har tjänstemän inom den kommunala barnomsorgen en lönenivå på 16 800 kr/mån. Det är den lägsta nivån bland tjänstemännen och till och med lägre än genomsnittet för arbetarna.

Tjänstemännen drar ifrån

Vad gäller de löneökningar som varit mellan åren 1994–2001 så har de resulterat i att lönegapet mellan arbetare och tjänstemän ökat.

Arbetarna har fått löneökningar på mellan 27–32 procent inom 14 sektorer. Av dessa fick fyra sektorer något över 30 procent. Tjänstemännen, däremot, fick betydligt mer än 30 procent inom de flesta sektorerna.

Klart lägst löneökningar bland arbetarna har de kommunala sektorerna fått. Dessa fick endast cirka 23 procent i löneökning och detta trots att de redan tidigare hade de klart lägsta lönenivåerna.

Bland tjänstemännen var det sektorerna byggindustri samt hotell och restaurang som fick minst löneökningar, cirka 23 procent.

Kvinnor och män

Män har i genomsnitt betydligt högre lön än kvinnor. Kvinnorna har en lönenivå på i genomsnitt 18 100 kr/mån medan männen har 22 200 kr/mån. Männen löner är alltså cirka 22 procent högre än kvinnornas och har så varit sedan år 1994.

Löneskillnaderna mellan könen är störst bland högre tjänstemän och inom den privata sektorn medan den är betydligt lägre bland arbetare och lägre tjänstemän och inom den offentliga sektorn.

Löneskillnaden minskar, förutom inom kommunal sektor

Inom de flesta sektorer har dock löneskillnaderna minskat något då kvinnor har fått större procentuella löneökningar än män. Undantaget är dock den kommunala sektorn vilken har de klart lägsta lönenivåerna och därtill även fått de lägsta löneökningarna. Detta slår särskilt hårt mot kvinnorna då dessa dominerar stort i antal inom den kommunala sektorn.

Mindre löneskillnader inom yrkesgrupper

Löneskillnader mellan könen är vanligen mindre ju lägre indelningsnivå som studeras. Detta innebär att löneskillnader inom en viss sektor eller näringsgren ofta är betydligt större än vad som gäller inom de enskilda yrkesgrupper som ingår i denna sektor eller näringsgren. Däremot är det ofta *stora löneskillnader mellan de olika yrkesgrupperna* och eftersom kvinnor eller män ofta dominerar i antal inom olika yrken så väger olika yrken olika tungt vad gäller lönenivå för kvinnor respektive män när flera yrkesgrupper summeras till en hel sektor eller näringsgren.

Löner 1994–2001

Lönerna ökade 30 procent

För samtliga anställda har lönerna ökat med drygt 30 procent mellan åren 1994 och 2001. Detta motsvarar en årlig löneökningstakt på 3,9 procent (se tabell 1). Mellan åren 1994 och 1997 var ökningstakten något lägre, 3,7 procent per år. Därefter har den varit 4,0 procent per år.

Under samma period har inflationen varit mycket låg. Mellan åren 1994 och 2000 var inflationen knappt 5 procent för hela perioden, det vill säga mindre än

en procent per år. Under år 2001 har dock inflationen på nytt tagit fart och fram till september år 2001 har priserna ökat med 3,5 procent. För perioden som helhet har dock den låga inflationen inneburit att löntagarna har fått reallöneökningar på knappt 3 procent per år.

Löneutvecklingen tycks alltså varit gynnsam för löntagarna. Det kan dock konstateras att såväl lönenivåer som löneökningarna skiljer sig stort mellan olika grupper av löntagare och de redan tidigare stora skillnaderna mellan olika grupper har inte minskat utan snarare ökat. Detta gäller framförallt arbetare jämfört med tjänstemän, kvinnor jämfört med män och offentligt anställda jämfört med privat anställda.

Tabell 1. Månadslön år 2001 och förändring mellan år 1994–2001 i procent

		Månadslön kr/mån	Förändring 1994–2001 (%)	
			Totalt	Årstakt
Samtliga	Kvinnor	18 100	30	3,8
	Män	22 200	30	3,9
	Totalt	20 300	30	3,9
Arbetare	Kvinnor	15 200	27	3,4
	Män	18 000	29	3,7
	Totalt	16 900	28	3,6
Tjänstemän	Kvinnor	20 400	32	4,0
	Män	26 500	31	4,0
	Totalt	23 400	32	4,0

Syfte och metod

Syftet med denna rapport är att *beskriva lönenivåer och löneförändringar för olika sektorer på arbetsmarknaden* utifrån den officiella lönestatistiken som redovisas av Statistiska centralbyrån. Den officiella statistik som använts är den så kallade strukturlönestatistiken, vilken redovisas en gång per år fördelat på sex olika sektorer – privatanställda arbetare, privatanställda tjänstemän, stat, kommun, landsting och kyrkokommunal sektor. Den sistnämnda ingår dock inte i denna rapport. Statistik för samtliga dessa sektorer har *redovisats sedan år 1994, vilket även avgränsar den jämförelse över tiden som görs i rapporten*. Denna avgränsning passar dock ganska bra, då de tre senaste stora avtalsrörelserna utgick från åren 1994, 1997 och 2000.

Utifrån lönestatistiken för år 2000 har en *prognos för år 2001 gjorts*. Prognosen grundar sig på SCBs månadsvisa konjunkturlönestatistik samt LOs och Konjunkturinstitutets prognoser för löneökningar.

Vad gäller LO-förbundens egna avtalsområden så skulle det bästa vara att använda förbundens egna lönestatistik. Detta är dock inte praktiskt genomförbart då det skiljer allt för mycket på hur de olika förbunden producerar och redovisar sin statistik.

Även SCBs lönestatistik för de olika sektorerna skiljer sig åt på en rad punkter. Detta orsakar problem när de olika sektorerna ska jämföras, dock inte mer än att det går att åtgärda. Vad som främst skiljer är lönebegrepp, redovisningsgrupper och mättidpunkter. Utöver detta så uppstår även problem på grund av strukturella skillnader över tiden. I rapporten har detta åtgärdats enligt följande.

Lönebegrepp

De lönebegrepp som används inom den officiella lönestatistiken skiljer sig åt mellan de olika sektorerna och är därmed ej jämförbara. Detta beror på att de olika lönebegreppen innehåller olika lönekomponenter. Till exempel så redovisas enbart timlön för privatanställda arbetare, medan det för privatanställda tjänstemän, stat, kommun och landsting enbart redovisas månadslön. Med anledning av detta så har det i denna rapport konstruerats *ett lönebegrepp som är jämförbart mellan alla sektorer*. Detta lönebegrepp är konstruerat för att motsvara *månadslön för heltidsarbete på dagtid*. Vilka lönekomponenter som ingår i detta lönebegrepp för respektive sektor redovisas i tabell 2.

De lönekomponenter som *inte* ingår är i huvudsak olika typer av rörliga lönetillägg som till exempel för obekvämt arbetstid, skiftgång och övertid.

För privatanställda arbetare har genomsnittlig månadslön beräknats genom att multiplicera timlönen med 167,5, det vill säga det genomsnittliga antalet arbetade timmar en heltidsanställd arbetar per månad.

Redovisningsgrupper

Den officiella lönestatistiken redovisas inte efter avtalsområden men väl efter näringsgren och yrke. Utifrån detta har statistiken grupperats om för att efterlikna avtalsområdena så mycket som möjligt. Detta har skett genom indelning av de anställda i ett antal olika sektorer. Dels en uppdelning på privat och offentlig sektor och dels en uppdelning på sex sektorer, tre privata och tre offentliga, vilka i sin tur även delats upp i 21 sektorer, 14 privata och 7 offentliga. Tabell 3 visar vilka näringsgrenar och yrken som ingår i respektive sektor.

Observera gällande de 21 sektorerna att de privata sektorerna är uppdelade efter näringsgren medan de offentliga är uppdelade efter yrke

Arbetare endast i 17 sektorer

För arbetare redovisas bara 17 sektorer på grund av att det är för litet antal arbetare i fyra sektorer. Dessa är de tre statliga sektorerna samt sektorn kreditinstitut och försäkringsbolag. Dessutom är antalet arbetare inom sektorn förlag, grafik och reproindustrin på gränsen till för få i antal och är därför borttagna i några redovisningar.

Olika mätpunkter

Den officiella lönestatistiken har olika mätpunkter för de fem olika sektorerna. Vad gäller de privata sektorerna så varierar även mätpunkten mellan olika år.

Tabell 2. Rapportens lönebegrepp

Sektor	Lönekomponenter
Privatanställda arbetare	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Timlön
Privatanställda tjänstemän	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Månadslön
Stat	Grundlön
Kommun	Grundlön
Landsting	Grundlön

Tabell 3. Indelning av sektorer

Två sektorer	Sex sektorer	21 sektorer
Privat	Tillverkningsindustri	Verkstadsindustri Livsmedels, dryckes- och tobaksindustri Trävaruindustri, ej möbler Massa- och pappersindustri Förlag; grafisk o a reproindustri Stål- och metallverk Övrig tillverkningsindustri
	Byggnadsindustri	Byggnadsindustri
	Privat tjänsteproduktion	Parti- och detaljhandel; reparation Hotell och restauranger Transport- och kommunikationer Kreditinstitut och försäkringsbolag Fastighetsbolag, uthyrnings- och företagservice Hälso- och sjukvård
Offentlig	Stat	Militär och polis Civilförvaltning Universitets- och högskollärare
	Kommun (primär)	Äldre- och handikappomsorg Skola Barnomsorg
	Landsting	Vård

Detta stör en rättvisande jämförelse av de olika sektorerna. För att åtgärda detta så har lönenivåerna för respektive sektor och år *justerats till ett så kallat årsgenomsnitt*, det vill säga till den lönenivå som gällde i genomsnitt under året. Detta har skett genom användande av den månadsvisa lönestatistiken, konjunkturlönestatistiken, som Statistiska centralbyrån redovisar. Denna lönestatistik redovisas endast på en hög aggregeringsnivå för respektive sektor, men visar hur lönerna ökar månad för månad. Därav går det att uppskatta hur mycket lönenivån varje månad avviker från årsgenomsnittet och utifrån detta korrigera den årliga statistiken till att motsvara ett årsgenomsnitt.

Strukturella skillnader

Skillnader i lön mellan två tidpunkter kan bero på olika orsaker. Dels kan det vara resultat av centrala och lokala löneförhandlingar och dels kan de bero på förändring av strukturella variabler. Med strukturella variabler avses här främst antal anställda samt åldersfördelning. I denna rapport är det de skillnader som beror på löneförhandlingar som är det intressanta. Därför måste andra orsaker, om möjligt, rensas bort. Detta har skett genom att samma sysselsättningsvikter används alla år, det vill säga att antalet anställda enligt år 2000 har vägts in även för övriga år. Detta rensar bort löneskillnader över tiden på grund av förändringar i antalet anställda. Förändringar vad gäller åldersstruktur har dock inte gått att rensa bort då detta kräver beräkningar på individdata.

Önskas en mer utförlig beskrivning av den metod och de beräkningar som gjorts i rapporten så hänvisas till LO-rapporten – Löner år 2000.

Samtliga anställda

Privata löner högst och ökar mest

Medellönen för samtliga anställda var 20 300 kr/mån år 2001 och mellan åren 1994–2001 ökade lönerna i genomsnitt med cirka 30 procent. Såväl lönenivå som löneökning skiljer sig dock stort mellan olika grupper anställda. En uppdelning av samtliga anställda i två sektorer, privat och offentlig, visar att lönenivån för anställda inom den privata sektorn är cirka 14 procent högre än för anställda inom den offentliga sektorn. De privatanställdas löner har även ökat mer mellan åren 1994 till 2001. I genomsnitt ökade deras löner från 16 000 till 21 000 kr/mån, det vill säga med cirka 5 000 kronor eller 31 procent. De anställda inom den offentliga sektorn fick däremot nöja sig med en ökning från 14 500 till 18 500 kr/mån, det vill säga med cirka 4 000 kronor eller 28 procent. De privatanställdas löner har alltså ökat mer och lönegapet mellan privat och offentligt anställda har därmed ökat (se tabell 4).

Tabell 4. Månadslön för samtliga anställda

Sektor	Månadslön			Förändring 1994–2001 (%)	
	År 1994	1997	2001	Totalt	Årstakt
Privat sektor	16 000	17 900	21 000	31	3,9
Tillverkningsind.	15 800	18 000	20 900	32	4,1
Byggnadsind.	16 700	17 900	21 200	27	3,5
Privat tjänsteprod.	16 000	17 800	21 000	31	4,0
Offentlig sektor	14 500	16 100	18 500	28	3,6
Stat	16 800	19 200	22 200	32	4,0
Kommun	13 200	14 500	16 500	25	3,2
Landsting	15 400	17 400	20 400	32	4,1
Samtliga	15 600	17 400	20 300	30	3,9

Statlig sektor högst men missvisande

En uppdelning på sex sektorer visar att lönerna år 2001 inom de tre privata sektorerna är samlade på i stort sett samma nivå, cirka 21 000 kr/mån, medan de tre offentliga sektorerna ligger på olika nivåer. Statlig sektor har högst lönenivå, 22 200 kr/mån. Den är till och med högre än de privata sektorerna och mer än 30 procent högre än den kommunala sektorn, som har en lönenivå på endast 16 500 kr/mån.

En närmare granskning av de olika sektorerna visar dock att nivåskillnaden i huvudsak beror på *olika andelar arbetare och tjänstemän*. De statliga anställda består endast till 14 procent av arbetare, och de landstingsanställda till 30 procent medan de kommunalt anställda till hela 70 procent är arbetare. En jämförelse av lönerna för samtliga anställda inom dessa sex sektorer blir därför missvisande. Det måste till ytterligare uppdelning för att kunna göra en likvärdig jämförelse av lönerna, till exempel efter arbetare och tjänstemän eller yrke.

Arbetare och tjänstemän

Tjänstemän 39 procent mer i lön än arbetare

En uppdelning av löntagarna på arbetare och tjänstemän visar att tjänstemän har klart högre lön än arbetare och under de senaste åren har skillnaden dessutom ökat. Mellan åren 1994 och 2001 ökade arbetarna sina löner i genomsnitt från 13 200 kr/mån till 16 900 kr/mån, det vill säga en ökning med 28 procent. Under samma period ökade tjänstemännens löner från 17 700 kr/mån till 23 400 kr/mån, det vill säga en ökning med 32 procent. Detta innebär att lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har ökat från 4 500 kr/mån till 6 500 kr/mån, eller från 35 procent till 39 procent (se tabell 5).

Tabell 5. Månadslön för arbetare och tjänstemän efter sektor

Sektor	Månadslön			Löneökning 1994–2001 (%)	
	År 1994	1997	2001	Totalt	Årstakt
Arbetare	13 200	14 800	16 900	28	3,6
Privat sektor	13 600	15 300	17 600	29	3,7
Offentlig sektor	12 000	13 300	14 900	24	3,1
Tjänstemän	17 700	19 700	23 400	32	4,0
Privat sektor	18 100	20 000	24 000	32	4,1
Offentlig sektor	16 300	18 300	21 300	30	3,9

Lönegapet ökar mest inom offentlig sektor

Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän är större inom den offentliga sektorn än inom den privata. Detta samtidigt som lönenivån är betydligt lägre inom den offentliga sektorn. Mellan åren 1994 till 2001 ökade lönerna för arbetare inom den offentliga sektorn med 24 procent till 14 900 kr/mån. Under samma period ökade lönerna för tjänstemännen inom den offentliga sektorn med drygt 30 procent till 21 300 kr/mån. Detta innebär att lönegapet har ökat från 36 procent till hela 43 procent, eller 6 400 kr/mån.

Tabell 6. Genomsnittlig månadslön och löneökning för arbetare och tjänstemän efter sektor. År 2001

Sektor	Månadslön år 2001		Löneökning 1994–2001 (%)			
	Arbetare	Tjänstemän	Totalt		Årstakt	
			Arbetare	Tjänstemän	Arbetare	Tjänstemän
<i>Tillverkningsindustri</i>	17 900	25 900	30	35	3,8	4,4
<i>Byggnadsindustri</i>	20 400	23 600	28	24	3,6	3,1
<i>Privat tjänsteproduktion</i>	16 500	24 000	30	32	3,8	4,1
Stat	17 400	22 800	29	32	3,7	4,1
<i>Kommun</i>	14 600	19 200	23	27	3,0	3,4
<i>Landsting</i>	15 400	22 600	27	34	3,4	4,2
Samtliga	16 900	23 400	28	32	3,6	4,0

Vad gäller den privata sektorn så har arbetarnas löner ökat med 29 procent till 17 600 kr/mån, medan tjänstemännens löner ökade med 32 procent till 24 300 kr/mån. Lönegapet är därmed 38 procent, eller 6 700 kr/mån.

Sex sektorer

En fördelning av arbetare och tjänstemän på sex sektorer visar att tjänstemännen har klart högre lönenivå än arbetarna inom samtliga sektorer och att tjänstemännen även fått större löneökningar (se tabell 6).

Tjänstemännen har högre lönenivå

Tjänstemännen inom respektive sektor har i samtliga fall en högre lönenivå än arbetarna inom samma sektor. Störst skillnad är det inom tillverkningsindustrin där tjänstemännen år 2001 tjänade cirka 8 000 kr/mån mer än arbetarna. Enbart några hundralappar mindre skillnad är det inom sektorerna privat tjänsteproduktion och landsting. Inom stat och kommun är skillnaden cirka 5 000 kronor medan den inom byggnadsindustrin "bara" är cirka 3 000 kronor.

...och skillnaden ökar

Vad gäller de löneökningar som uppnåtts mellan åren 1994 och 2001 så har de varit större för tjänstemännen än för arbetarna inom samtliga sektorer med undantag av byggnadsindustrin. Störst skillnad i löneökning mellan arbetare och tjänstemän är det inom landstingen där tjänstemännen fått 34 procents löneökning medan arbetarna bara fick 27 procent, det vill säga hela sju procentenheter mindre. Inom tillverkningsindustrin är skillnaden fem procentenheter och inom de övriga sektorerna, förutom byggnadsindustrin, är skillnaden cirka 3 procentenheter.

Byggnadsindustrin undantaget

Byggnadsindustrin är den enda av de sex sektorerna där arbetarna fick mer än tjänstemännen i löneökning, 28 procent respektive 24 för tjänstemännen. I kronor räknat så blev det dock 4 500 kr/mån till båda, eftersom tjänstemännen ligger på en högre lönenivå.

Vad gäller lönenivå så är skillnaden mellan arbetare och tjänstemän betydligt lägre inom byggnadsindustrin än inom de andra fem sektorerna. Inom byggnadsindustrin är skillnaden 15 procent medan den inom de två andra privata sektorerna samt inom landstingen är drygt 45 procent och inom stat och kommun cirka 30 procent.

Alla privata sektorer högre än de offentliga

En jämförelse av de tre privata sektorerna med de tre offentliga vad gäller lönenivå för arbetare respektive tjänstemän visar att det är högre lönenivå inom de privata sektorerna än de offentliga, det vill säga arbetare inom de tre privata sektorerna har högre lön än arbetare inom de tre offentliga sektorerna. Detsamma gäller för tjänstemännen. Ett undantag är dock de statligt anställda arbetarna som har högre lön än arbetarna inom privat tjänsteproduktion. De statligt anställda arbetarna är dock bara 25 000 i antal, vilket är allt för få för att dra några långtgående slutsatser.

Byggnadsarbetare 40 procent över kommunalarbetare

Enbart sett till arbetarna så är det arbetarna inom byggnadsindustrin som har högst lön. År 2001 tjänade en byggnadsarbetare i genomsnitt 20 400 kr/mån, vilket var 14 procent mer än inom tillverkningsindustrin och hela 40 procent, eller 5 800 kronor, mer än en arbetare inom den kommunala sektorn.

Industritjänstemän 35 procent över kommunaltjänstemän

Vad gäller tjänstemännen så är det inom tillverkningsindustrin som det är högst löner, närmare bestämt 25 900 kr/mån år 2001. Minst löner är det inom den kommunala sektorn, 19 200 kr/mån. Skillnaden mellan högst och lägst är följaktligen 35 procent.

21 sektorer

En uppdelning på 21 sektorer belyser på ett mer utförligt sätt löneskillnaderna mellan privata och offentliga sektorer samtidigt som skillnader i löneutveckling mellan arbetare och tjänstemän ytterligare understryks. Bland annat visas att inom 13 av de 21 sektorerna har tjänstemännen fått löneökningar på minst 30 procent, medan arbetarna inom endast fyra sektorer uppnått detta.

Arbetare: Lönenivå

Bland arbetarna förekommer stora skillnader i lönenivå mellan de olika sektorerna. En rangordning efter lön visar i stora drag att sektorerna inom byggnads- och tillverkningsindustri har högst löner och strax därunder ligger de tjänsteproducerande sektorerna. Lägst löner förekommer inom de offentliga sektorerna.

Rangordningen illustreras i diagram 1 och 2 och sifferunderlaget i tabell 7. Som tidigare nämnts så redovisas arbetarna endast för 17 sektorer eftersom fyra sektorer innehåller för litet antal arbetare.

Byggnadsindustrin högst lönenivå

Klart högst lönenivå år 2001 har byggnadsindustrin, 20 400 kr/mån. Detta är den enda sektorn där arbetare har en lönenivå över 20 000 kr/månad.

Tabell 7. Genomsnittlig månadslön för arbetare

Sektor	Månadslön			Löneökning 1994–2001 (%)	
	1994	1997	2001	Totalt	Årstakt
Privat sektor	13 600	15 300	17 600	29	3,7
Verkstadsindustri	13 800	15 900	18 100	31	3,9
Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	13 300	14 900	16 900	27	3,5
Trävaruindustri, ej möbler	13 500	15 400	17 300	28	3,5
Massa- och pappersindustri	13 600	15 900	17 900	32	4,0
Förlag; grafisk o a reproindustri	14 300	16 000	18 400	29	3,7
Stål- och metallverk	15 000	16 900	19 200	28	3,6
Övrig tillverkningsindustri	13 600	15 100	17 600	29	3,7
Byggindustri	15 900	17 200	20 400	28	3,6
Parti- och detaljhandel; reparation	12 500	14 400	16 200	29	3,8
Hotell och restauranger	11 600	13 100	14 900	29	3,7
Transport- och kommunikationer	13 400	15 100	17 800	32	4,1
Fastighetsbolag, uthyr.- o företagsserv.	12 900	14 100	16 800	30	3,9
Hälsa- och sjukvård	13 000	14 000	16 500	27	3,5
Offentligt sektor	12 000	13 300	14 900	24	3,1
Kommun: Äldre- och handikappomsorg	11 900	13 100	14 600	23	3,0
Kommun: Skola	11 800	13 000	14 400	22	2,9
Kommun: Barnomsorg	11 800	13 000	14 500	23	3,0
Landsting: Vård	12 100	13 700	15 500	28	3,6
Samtliga	13 200	14 800	16 900	28	3,6

Diagram 1. Genomsnittlig månadslön för arbetare år 2001

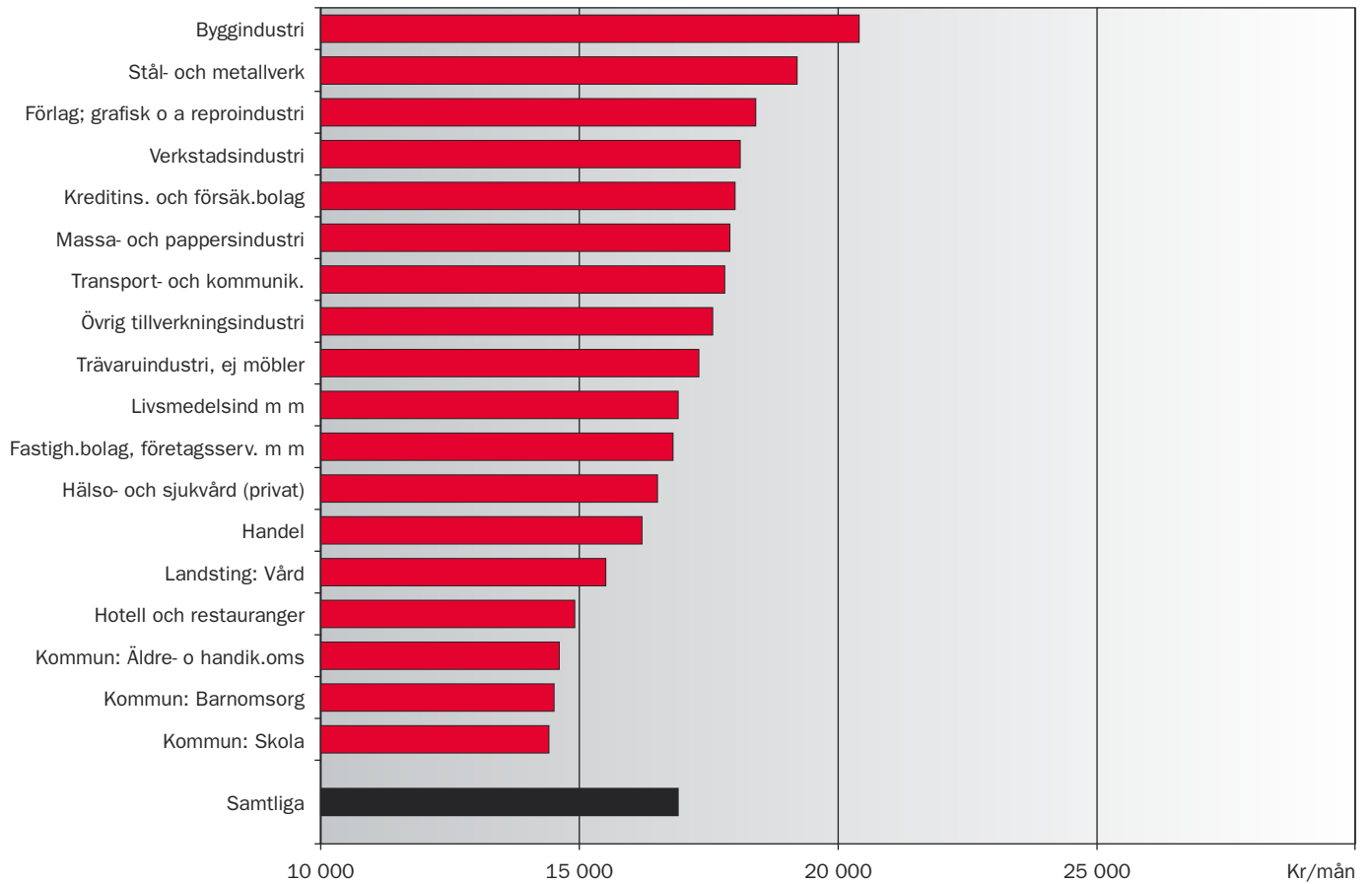
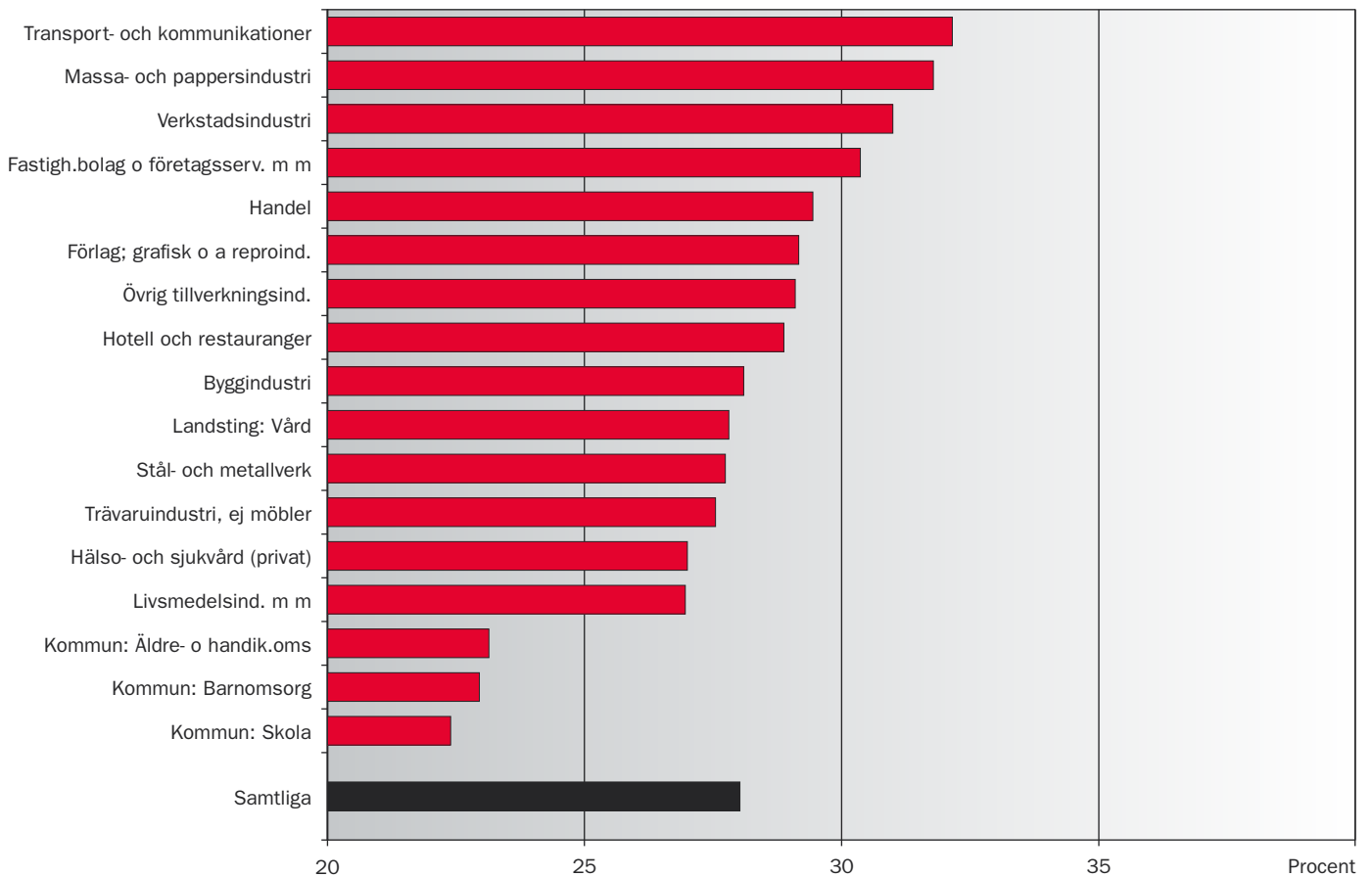

Diagram 2. Genomsnittliga löneökningar för arbetare mellan år 1994 och 2001. Procent

Tillverkningsindustrin tätt efter

Närmast efter byggnadsindustrin ligger i huvudsak de olika sektorerna inom tillverkningsindustrin. Dessa har lönenivåer på cirka 17 000–19 000 kr/mån.

Stora skillnader inom den privata tjänstesektorn

Tre av de fem privata tjänsteproducerande sektorerna har lönenivåer på drygt 16 000 kr/mån, det vill säga runt 2 000 kronor mindre än inom tillverkningsindustrin. De resterande två sektorerna har dock betydligt högre respektive lägre lönenivåer. Sektorn transport och kommunikation har högre, knappt 18 000 kr/mån, medan den lägsta lönenivån finns inom hotell och restaurang. Där är lönenivån endast 14 900 kr/mån.

Skola och omsorg lägst

Lägst lönenivåer av alla sektorer har arbetarna inom de tre kommunala sektorerna. Dessa ligger på cirka 14 500 kr/mån vilket är cirka 20 procent lägre än sektorerna inom tillverkningsindustrin och hela 30 procent lägre än byggnadsindustrin.

Arbetare: Löneökning

Minst fick minst men mest fick inte mest

Vad gäller de löneökningar som förekommit inom de olika sektorerna mellan åren 1994 och 2001 så fick de som tidigare redan hade de lägsta lönenivåerna även lägst löneökning. Däremot är det inte odelat bara de som redan hade de högsta lönerna som även fick högst löneökning. Rangordningen av löneökningar illustreras i diagram 2.

Tillverkningsindustri och tjänsteproduktion fick mest

Alla sektorer inom tillverkningsindustrin, byggnadsindustrin och privat tjänsteproduktionen fick minst 27 procent i löneökning mellan åren 1994 och 2001. Detta motsvara cirka 3 500–4 000 kr/mån. Fyra sektorer, transport, massa- och pappersindustri, verkstadsindustri och fastighetsbolag med mera, fick över 30 procent.

Kommunalt anställda fick minst

Löneökningarna för de offentligt anställda var betydligt lägre än för de privat anställda. Endast arbetarna inom landstingets vårdsektor fick ungefär lika mycket i löneökning som inom de privata sektorerna. De tre kommunala sektorerna fick däremot klart mindre, cirka 23 procent eller cirka 2 800 kr/mån. Det innebär att dessa i genomsnitt fick cirka 1 000 kr/mån mindre i löneökning än de andra sektorerna och detta trots att de redan hade de klart lägsta lönenivåerna.

Tjänstemän: Lönenivå

Bland tjänstemännen är lönenivåerna oftast betydligt högre än för arbetare. De högsta nivåerna gäller dock långt ifrån alla tjänstemän. Det finns sektorer med tjänstemän som har lägre lönenivå än arbetare inom andra sektorer. Inom respektive sektor gäller dock alltid att tjänstemän har högre lönenivå än arbetarna inom samma sektor.

Löner för tjänstemännen inom 21 sektorer redovisas i tabell 8 och rangordning av lönenivåer och löneökningar illustreras i diagram 3 och 4.

Kredit och försäkring i särklass högst

I särklass, vad gäller såväl lönenivå som löneökning, är tjänstemännen inom sektorn kreditinstitut och försäkring. De har en lönenivå på 29 000 kr/mån. Denna särklass har uppnåtts under senare år genom att deras löner ökade med över 53

procent mellan åren 1994 och 2001. Större delen av denna löneökning skedde dock mellan åren 1997 och 2000 då denna bransch var mycket lönsam.

Verkstadsindustri, universitetslärare och konsulter 3 000 kronor mindre

På cirka 3 000 kronor lägre lönenivå ligger sex sektorer med lönenivåer runt 26 000 kr/mån. Av dessa sex tillhör fyra sektorer tillverkningsindustrin, varav verkstadsindustrin är den största, en är statlig – universitets- och högskolelärare, och en är en privata tjänsteproducerande sektor – fastighetsbolag och företags-service med mera. Den senare består i huvudsak av konsulter av olika slag.

Barnomsorgen i särklass lägst

Tre sektorer har en lönenivå under 20 000 kr/mån. Det är privat hälso- och sjukvård och kommunal äldre- och barnomsorg. Av dessa har tjänstemännen inom barnomsorgen i särklass lägst lönenivå, 16 800 kr/mån. Det är 6 600 kronor, eller 28 procent, mindre än genomsnittslönen för samtliga tjänstemän och drygt 12 000 kronor, eller 42 procent, lägre än den sektor som har högst medellön.

Tabell 8. Genomsnittlig månadslön för tjänstemän

Sektor	Månadslön			Löneökning 1994–2001 (%)	
	1994	1997	2001	Totalt	Årstakt
Privat sektor	18 400	20 400	24 300	32	4,1
Verkstadsindustri	19 400	22 100	26 500	37	4,6
Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	18 200	20 900	24 500	35	4,4
Trävaruindustri, ej möbler	17 900	19 600	22 700	27	3,4
Massa- och pappersindustri	19 500	22 700	25 900	33	4,2
Förlag; grafisk o a reproindustri	18 100	20 700	23 800	31	4,0
Stål- och metallverk	19 400	22 500	26 000	34	4,3
Övrig tillverkningsindustri	19 700	22 300	26 600	35	4,4
Byggindustri	19 000	20 100	23 600	24	3,1
Parti- och detaljhandel; reparation	18 500	20 000	23 700	28	3,6
Hotell och restauranger	16 400	17 700	20 000	22	2,9
Transport- och kommunikationer	17 200	18 100	22 600	31	3,9
Kreditinstitut och försäkringsbolag	18 900	22 200	29 000	53	6,3
Fastighetsbolag, uthyr.- o företags-serv.	19 600	21 800	25 800	31	4,0
Hälso- och sjukvård	14 900	16 300	19 200	29	3,7
Offentligt sektor	16 300	18 300	21 300	30	3,9
Stat: Militär och polis	17 800	20 300	24 200	36	4,5
Stat: Civilförvaltning (Adminsitration)	16 300	18 600	21 600	33	4,1
Stat: Universitets- och högskollärare	20 200	22 700	25 900	28	3,6
Kommun: Äldre- och handikappomsorg	14 100	15 900	19 100	36	4,4
Kommun: Skola	16 400	17 900	20 700	26	3,4
Kommun: Barnomsorg	13 300	14 700	16 800	26	3,3
Landsting: Vård	17 700	20 000	23 700	34	4,3
Samtliga	17 700	19 700	23 400	32	4,0

Diagram 3. Genomsnittlig månadslön för tjänstemän år 2001

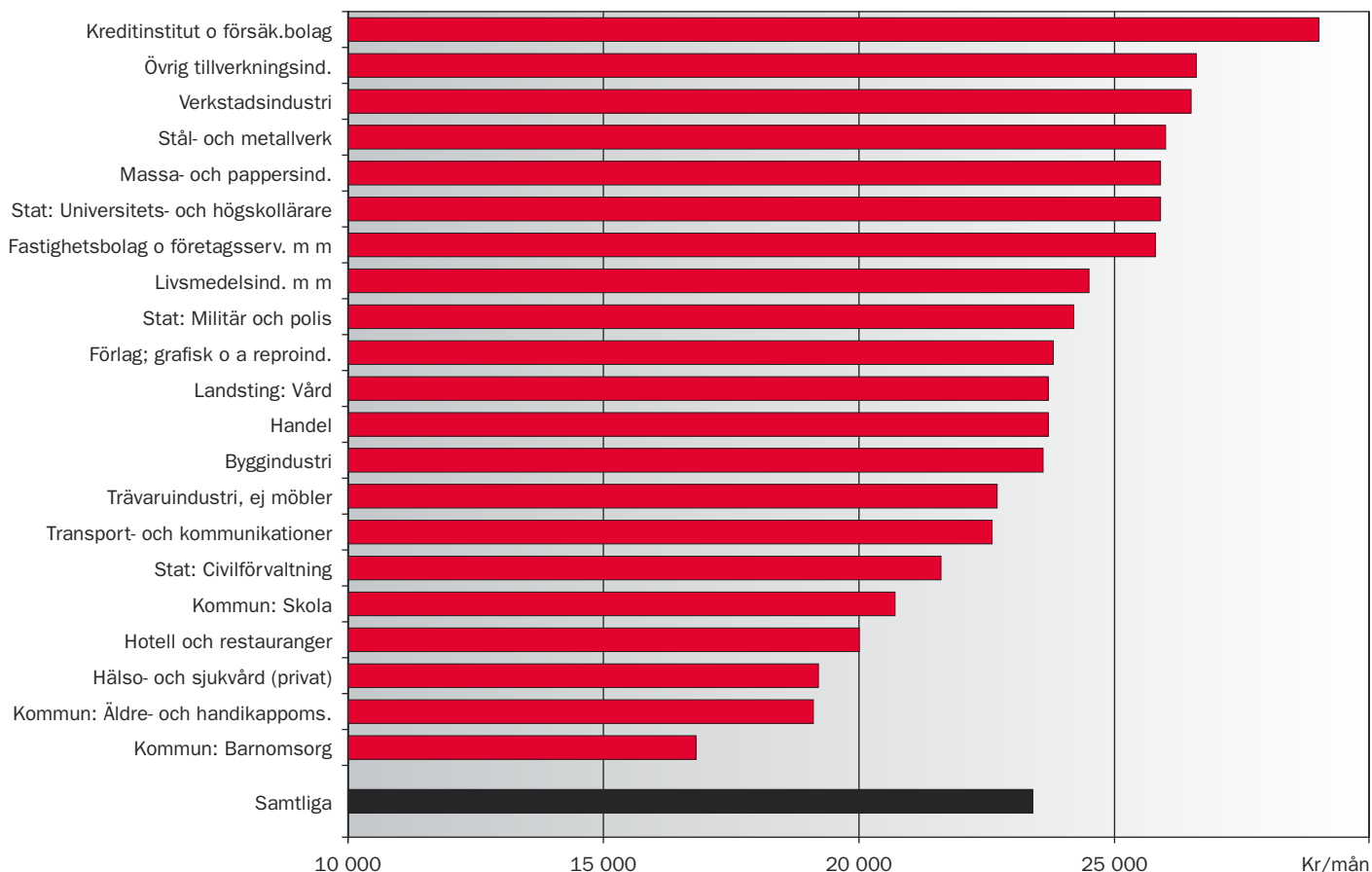
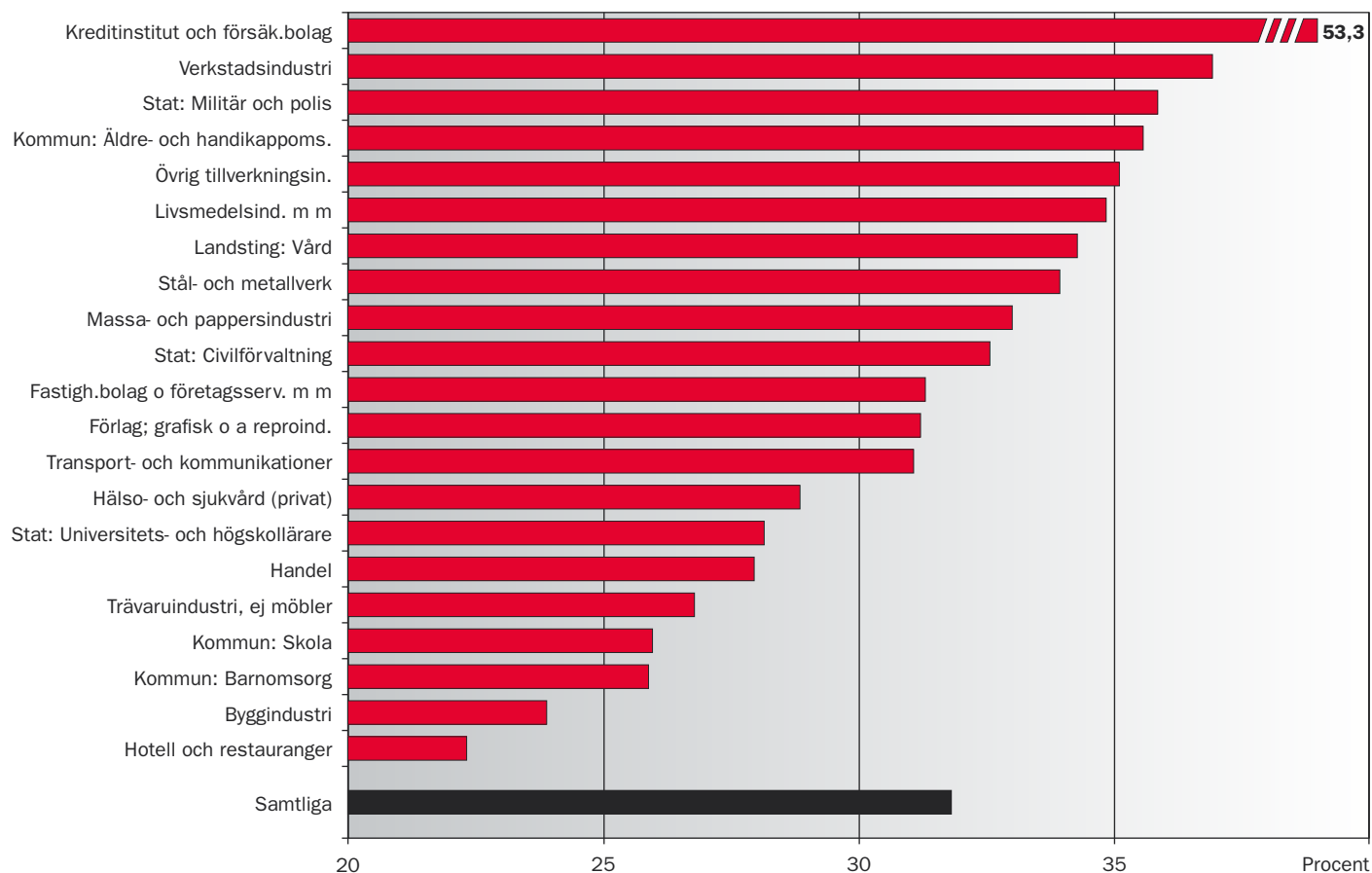

Diagram 4. Genomsnittlig löneökningar för tjänstemän mellan år 1994 och 2001. Procent

Tjänstemän: Löneökning

Löneökningarna för tjänstemännen gick till största delen till de som redan hade höga lönenivåer och till mindre del till de med de lägsta lönenivåerna. Några enstaka undantag förekom dock.

13–4 till tjänstemännen

Av de 21 sektorerna fick 13 sektorer löneökningar på minst 30 procent. Fem fick till och med mer än 35 procent. Tre av dessa fem har även de högsta lönenivåerna. Det var sektorerna kredit och försäkringsbolag, verkstadsindustrin samt övrig tillverkningsindustri. De andra två som fick mer än 35 procent var dels sektorn militär och polis och dels, något överraskande, kommunal äldre- och handikappomsorg.

Noterbart är att arbetarna fick löneökningar över 30 procent endast inom fyra sektorer (se ovan).

Både vinnare och förlorare inom kommunal sektor

Tjänstemännen inom kommunal äldre- och handikappomsorgen var alltså bland de fem sektorer som fick över 35 procent löneökning. Detta kan jämföras med de andra två kommunala sektorerna, skola och barnomsorg, som endast fick cirka 26 procent, det vill säga nästan 10 procentenheter mindre. I kronor räknat motsvarar detta cirka 1 500 kr/mån. Det kan ju tyckas förvånande att det skiljer så mycket mellan de olika kommunala sektorerna men en närmare granskning visar att tjänstemännen inom äldre- och handikappomsorgen i huvudsak består av sjuksköterskor och dessa bör i första hand, vad gäller löneutveckling, jämföras med den landstingskommunala vårdsektorn som även den i huvudsak består av sjuksköterskor och de har följdriktigt även fått nästan lika stor löneökning, 34 procent.

Den observante upptäcker dock snart att lönenivån för den landstingskommunala vårdsektorn är betydligt högre än nivån för den kommunala äldre- och handikappomsorgen. Detta förklaras av att det inom den landstingskommunala vårdsektorn ingår betydligt fler höglönlade läkare, vilka höjer genomsnittslönen med några tusenlappar för hela sektorn. Sjuksköterskorna har dock lika mycket i lön inom både kommun och landsting, cirka 20 000 kr/mån

Byggindustri och Hotell och restaurang fick lägst

De lägsta löneökningarna har dock inte tillfallit någon offentlig sektor utan det är de privata sektorena byggindustri samt hotell och restaurang som fått lägst. Vad gäller byggindustrin så förklaras detta gissningsvis av det låga byggande som gällt de senaste åren vilket medfört mindre utrymme för löneökningar. Någon tänkbar orsak till den låga löneökningen för tjänstemännen inom hotell och restaurang går det dock inte att finna enbart utifrån den officiella statistiken.

Kvinnor och män

Lika många procent men olika många kronor

Män har i genomsnitt betydligt högre lön än kvinnor. Mellan åren 1994 och 2001 fick båda könen drygt 30 procent eller cirka 3,8 procent per år, i löneökning vilket innebär att löneskillnaden mellan könen består.

Kvinnornas medellön har under perioden ökat från 13 900 kr/mån till 18 100 kr/mån medan männens ökade från 17 000 kr/mån till 22 200 kr/mån. Männens lönenivå har alltså legat cirka 22 procent över kvinnornas lönenivå hela perioden, det vill säga den relativa löneskillnaden har inte förändrats.

I kronor räknat har dock löneskillnaden ökat eftersom männen har ökat sina löner med 5 200 kr/mån medan kvinnorna endast fått 4 200 kr/mån. Lönegapet mellan kvinnor och män har därmed, i kronor räknat, ökat med 1 000 kr/mån till 4 100 kr/mån (se tabell 11).

Löneskillnaden mellan könen varierar dock stort mellan arbetare och tjänstemän samt mellan privat och offentlig sektor.

Tabell 11. Genomsnittlig månadslön för kvinnor och män efter klass

Kön	Klass	Månadslön			Löneökning 1994–2001 (%)	
		År 1994	1997	2001	Totalt	Årstakt
Kvinnor						
	Arbetare	12 000	13 500	15 200	27	3,4
	Tjänstemän	15 500	17 200	20 400	32	4,0
Män						
	Arbetare	14 000	15 600	18 000	29	3,7
	Tjänstemän	20 200	22 400	26 500	31	4,0

Tjänstemän har större löneskillnader än arbetare

En uppdelning av könen efter klasstillhörighet visar att det är betydligt mindre löneskillnader mellan könen bland arbetare än bland tjänstemän. Bland tjänstemännen har löneskillnaden mellan kvinnor och män legat runt 30 procent under perioden, det vill säga männens lönenivå är 30 procent högre än kvinnornas. Bland arbetare är löneskillnaden mellan könen 18 procent, det vill säga klart lägre än bland tjänstemännen.

...och privat sektor har större skillnad än offentlig

Om kvinnor och män även delas upp på privat och offentlig sektor så visar det sig att det är betydligt större löneskillnader mellan könen inom den privata sektorn än inom den offentliga. Detta gäller såväl arbetare som tjänstemän (se tabell 12).

Tabell 12. Genomsnittlig månadslön och löneökning för arbetare och tjänstemän efter sektor. År 2001

Klass	Sektor	Månadslön år 2001		Löneökning 1994–2001 (%)			
		Totalt		Årstakt			
		Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män
Arbetare							
	Privat sektor	15 700	18 200	30	29	3,8	3,7
	Offentlig sektor	14 700	15 700	23	26	3,1	3,4
Tjänstemän							
	Privat sektor	20 900	27 100	33	31	4,2	4,0
	Offentlig sektor	19 800	24 500	30	30	3,9	3,9

Bland tjänstemännen är löneskillnader mellan könen 30 procent inom den privata sektorn och 24 procent inom den offentliga sektorn.

Vad gäller arbetare så är löneskillnaderna mindre. Männen hade dock de högsta lönenivåerna i båda fallen. Inom den privata sektorn hade männen 16 procent högre lön och inom den offentliga 7 procent högre.

Tjänstemännen har alltså betydligt större löneskillnader mellan könen än arbetare både inom den privata och den offentliga sektorn.

Löneskillnaden minskar inom alla sektorer utom den kommunala

Löneökningarna mellan åren 1994 och 2001 har medfört att den relativa löneskillnaden har minskat något mellan kvinnor och män inom nästan alla sektorer, det vill säga kvinnor har fått lite större procentuella löneökningar än män. Det gäller såväl arbetare som tjänstemän med undantag för arbetare inom den offentliga sektorn. För dessa har löneskillnaderna i stället ökat eftersom kvinnorna endast fick 23 procent i löneökning medan männen fick 26 procent. Detta beror i huvudsak på den kommunala sektorn vilken har de klart lägsta lönenivåerna och har därtill även fått de lägsta löneökningarna. Detta slår särskilt hårt mot kvinnorna då dessa dominerar stort i antal inom den kommunala sektorn. Över 30 procent av samtliga anställda kvinnor är sysselsatta inom den kommunala sektorn och för enbart arbetare är det över 50 procent. Motsvarande värden för männen är 8 respektive 6 procent.

Detta innebär att de stora skillnaderna i lönenivå mellan kvinnor och män till stor del beror på den kommunala sektorn eftersom denna sektor halkat efter vad gäller såväl lönenivå som löneökning de senaste åren. Den ojämna fördelningen av antalet kvinnor och män medför även att den kommunala sektorn väger betydligt tyngre vad gäller genomsnittlig lön för samtliga kvinnor än vad den gör för män som i huvudsak är sysselsatta inom andra sektorer.

Större skillnad mellan män och män

Analyseras löneskillnaderna för män och kvinnor var för sig uppdelade på arbetare och tjänstemän visar det sig att det är störst skillnad mellan manliga arbetare och manliga tjänstemän. De manliga tjänstemännen tjänar 50 procent mer än manliga arbetare medan motsvarande löneskillnad för kvinnor är cirka 30 procent. Förklaringen till detta är att kvinnliga tjänstemän tjänar betydligt mindre än manliga tjänstemän. Manliga tjänstemän har 30 procent högre lön än kvinnliga tjänstemän.

Snart 100 procents lönegap

Riktigt stora löneskillnaderna uppstår om arbetare och tjänstemän delas in efter både kön och sektor. De båda ytterligheterna blir då dels kvinnliga arbetare inom offentlig sektor och dels manliga tjänstemän inom privat sektor. De senare har en lönenivå som är hela 12 300 kr/mån, eller 84 procent, högre än kvinnornas. Mellan åren 1997 och 2001 har skillnaden mellan dessa två grupper ökat med 10 procentenheter. Det tycks alltså bara vara en tidsfråga innan lönegapet når 100 procent, det vill säga att de privatanställda tjänstemännen har dubbelt så hög lön som de offentligt anställda kvinnorna.

21 sektorer

En uppdelning av arbetsmarknaden på 21 olika sektorer visar att löneskillnaderna mellan könen är mycket stor inom flera sektorer. Det gäller framförallt bland tjänstemän. En närmare granskning av löneskillnaderna inom de olika yrkesgrupper som ingår i var och en av de 21 sektorerna, visar dock på *betydligt mindre löneskillnader inom respektive yrkesgrupp* än vad som gäller för respektive sektor.

Löner för kvinnor och män inom 21 sektorer fördelade på arbetare och tjänstemän redovisas i tabell 13.

Tabell 13. Genomsnittlig månadslön för kvinnor och män efter klass och sektor

Sektor	Arbetare			Tjänstemän		
	Kvinnor	Män	Löne- skillnad %	Kvinnor	Män	Löne- skillnad %
Privat sektor	15 700	18 200	16	20 900	27 100	30
Verkstadsindustri	17 000	18 300	8	21 900	28 100	28
Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	15 700	17 500	11	20 700	27 000	30
Trävaruindustri, ej möbler	16 400	17 300	5	18 900	24 400	29
Massa- och pappersindustri	16 800	18 100	7	21 500	28 300	32
Förlag; grafisk o a reproindustri	17 100	18 900	10	21 800	25 500	17
Stål- och metallverk	18 400	19 300	5	21 300	27 700	30
Övrig tillverkningsindustri	16 400	17 900	9	23 300	28 900	24
Byggindustri	..	20 500	..	19 100	25 000	31
Parti- och detaljhandel; reparation	15 000	17 200	14	20 500	25 900	27
Hotell och restauranger	14 700	15 400	5	19 500	20 600	6
Transport- och kommunikationer	16 800	17 900	6	20 000	24 600	23
Kreditinstitut och försäkringsbolag				23 800	36 000	51
Fastighetsbolag, uthyr.- o företagsserv.	15 600	17 400	12	22 000	28 400	29
Hälsa- och sjukvård (privat)	16 400	16 900	3	18 200	23 500	29
Offentligt sektor	14 700	15 700	7	19 800	24 500	24
Stat: Militär och polis	22 700	24 400	7
Stat: Civilförvaltning	19 900	23 900	20
Stat: Universitets- o högskollärare	23 600	27 400	16
Kommun: Äldre- och handikappomsorg	14 600	14 200	- 3	19 200	18 200	- 5
Kommun: Skola	14 300	15 300	7	20 600	20 900	2
Kommun: Barnomsorg	14 600	14 000	- 4	16 800	16 400	- 2
Landsting: Vård	15 500	15 500	0	21 400	32 900	54
Samtliga	15 200	18 000	18	20 400	26 500	30

.. Uppgift för osäker för att anges

Minst löneskillnad inom de kommunala sektorerna

Minst löneskillnader förekommer inom de kommunala sektorerna. Det gäller framförallt inom kommunal barn- och äldreomsorg och gäller såväl arbetare som tjänstemän. Inom dessa sektorer har kvinnorna till och med något högre lönenivå än männen. Det bör dock noteras att dessa lönenivåer är de lägsta bland de 21 sektorerna.

Störst löneskillnad bland tjänstemän

De största löneskillnaderna mellan könen förekommer bland tjänstemännen. Bland de privata sektorerna så har männen som regel 20–30 procent högre lönenivå än kvinnorna. Två sektorer har till och med över 50 procent. Det är kreditinstitut och försäkringsbolag samt landstingens vårdsektor.

...som beror på löneskillnad mellan olika yrken

En närmare granskning av dessa två sektorer visar dock att de stora löneskillnaderna mellan könen till största delen förklaras av att kvinnor och män i huvudsak är sysselsatta inom olika yrken inom respektive sektor. Vad gäller sektorn kreditinstitut och försäkringsbolag så är kvinnorna betydligt fler inom yrken som kassapersonal, kundinformatörer (inkl telefonister) och övrig kontorspersonal. Män är däremot betydligt fler i antal inom yrken som datatekniker, dataspecialister och arbetsledare. Dessa yrken har lönenivåer mellan 30 000–40 000 kr/mån vilket är cirka dubbelt så högt jämfört med de kvinnodominerade yrkena. Inom respektive yrke är dock löneskillnaderna mellan könen betydligt mindre, till exempel så har kvinnlig och manlig kassapersonal nästa samma lönenivå.

Vad gäller landstingen så förklaras den stora löneskillnaderna mellan könen med att män i huvudsak är sysselsatta som läkare medan kvinnor är sjuksköterskor.

Även bland arbetare visar sig stora delar av löneskillnaderna mellan könen bero på att kvinnor och män är sysselsatta inom olika yrken. Inom till exempel sektorn handel så är löneskillnaden 14 procent medan den endast är runt 5 procent inom de tre undergrupper sektorn handel består av (partihandel, detaljhandel och bensinstationer med mera). Olika lönenivåer och olika fördelning av antalet kvinnor och män i de tre delgrupperna gör att löneskillnaden blir större för hela sektorn.

Löneskillnaden överskattas

Det är lätt att utifrån den officiella statistiken visa på stora löneskillnaderna mellan könen. Det visar sig dock att skillnader i lön oftast är mindre ju lägre aggregeringsnivå som studeras. Detta innebär att *löneskillnader inom en viss sektor eller näringsgren ofta är betydligt större än vad som gäller inom de enskilda yrkesgrupper som ingår i denna sektor eller näringsgren*. Däremot är det ofta *stora löneskillnader mellan olika yrkesgrupper* inom samma sektor och eftersom kvinnor eller män ofta dominerar i antal inom olika yrken så väger olika yrken olika tungt vad gäller lönenivå för kvinnor respektive män.

Detta gäller främst inom de offentliga sektorerna samt bland privatanställda arbetare och lägre tjänstemän. Det är till exempel svårt att bland dessa hitta en enda enskild yrkesgrupp där löneskillnaden mellan kvinnor och män är över 20 procent, det vill säga lika stor som skillnaden för samtliga kvinnor och män.

Det gäller alltså att ha koll på vilka grupper som summeras och jämförs. Strukturella olikheter mellan undergrupperna kan lätt ge direkt felaktiga resultat.

För att komma till rätta med dessa strukturella skillnaderna så bör redovisning ske på så låg aggregeringsnivå som möjligt. Helst ska den ske på yrkesnivå. Så har ej skett i föreliggande rapport men kommer förhoppningsvis att ske i kommande LO-rapporter gällande löner.

BILAGA 1. Månadslön (grundlön) för 21 sektorer. År 2001

Procentuell förändring 1994–2001

Sektor	Kön	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
		Antal	Månads-lön	Antal	Månads-lön	Antal	Månads-lön	Totalt	Års-takt	Totalt	Års-takt	Totalt	Års-takt
Privat sektor	Män	799 800	18 200	672 300	27 100	1 472 100	22 200	29,1	3,7	31,5	4,0	30,4	3,9
	Kvinnor	358 800	15 700	527 000	20 900	885 800	18 800	30,0	3,8	33,1	4,2	31,9	4,0
	Totalt	1 158 700	17 600	1 199 300	24 300	2 358 000	21 000	29,3	3,7	32,4	4,1	31,0	3,9
D Tillverkningsindustri	Män	339 100	18 200	175 800	27 800	514 900	21 500	30,0	3,8	34,0	4,3	31,7	4,0
	Kvinnor	99 100	16 600	84 500	21 900	183 600	19 100	29,6	3,8	39,8	4,9	34,8	4,4
	Totalt	438 200	17 900	260 300	25 900	698 500	20 900	29,9	3,8	35,2	4,4	32,3	4,1
28-35 Verkstadsindustri	Män	177 000	18 300	104 200	28 100	281 200	22 000	30,6	3,9	36,1	4,5	33,2	4,2
	Kvinnor	46 700	17 000	36 200	21 900	82 900	19 100	31,4	4,0	40,6	5,0	35,8	4,5
	Totalt	223 800	18 100	140 500	26 500	364 300	21 300	31,0	3,9	36,9	4,6	33,8	4,2
15+16 Livsmedels-, dryck- och tobaksind	Män	31 400	17 500	9 700	27 000	41 100	19 700	28,1	3,6	32,5	4,1	29,5	3,8
	Kvinnor	16 100	15 700	6 500	20 700	22 600	17 200	24,3	3,2	39,6	4,9	29,2	3,7
	Totalt	47 500	16 900	16 200	24 500	63 700	18 900	27,0	3,5	34,8	4,4	29,5	3,8
20 Trävaruindustri, ej möbler	Män	23 900	17 300	4 800	24 400	28 700	18 500	27,5	3,5	24,4	3,2	26,8	3,4
	Kvinnor	3 500	16 400	2 200	18 900	5 700	17 400	27,7	3,6	32,6	4,1	29,7	3,8
	Totalt	27 300	17 300	7 100	22 700	34 400	18 400	27,5	3,5	26,8	3,4	27,3	3,5
21 Massa- och pappersindustri	Män	24 100	18 100	7 700	28 300	31 800	20 600	31,9	4,0	30,3	3,9	31,4	4,0
	Kvinnor	4 600	16 800	4 100	21 500	8 700	19 000	30,4	3,9	39,8	4,9	35,2	4,4
	Totalt	28 700	17 900	11 800	25 900	40 500	20 300	31,8	4,0	33,0	4,2	32,2	4,1
22 Förlag; grafisk o a reproindustri	Män	9 900	18 900	15 700	25 500	25 600	22 900	28,0	3,6	27,6	3,5	27,7	3,6
	Kvinnor	3 900	17 100	13 400	21 800	17 300	20 800	32,7	4,1	35,4	4,4	34,9	4,4
	Totalt	13 800	18 400	29 000	23 800	42 800	22 100	29,2	3,7	31,2	4,0	30,6	3,9
27 Stål- och metallverk	Män	19 900	19 300	6 000	27 700	25 900	21 200	27,8	3,6	32,5	4,1	29,2	3,7
	Kvinnor	2 600	18 400	2 000	21 300	4 600	19 600	27,0	3,5	39,0	4,8	32,4	4,1
	Totalt	22 500	19 200	8 000	26 000	30 500	21 000	27,7	3,6	33,9	4,3	29,7	3,8
Övrig tillverkningsindustri	Män	48 900	17 900	26 100	28 900	75 000	21 800	29,5	3,8	33,6	4,2	31,4	4,0
	Kvinnor	17 900	16 400	18 600	23 300	36 500	19 900	28,2	3,6	42,8	5,2	36,5	4,5
	Totalt	66 800	17 600	44 600	26 600	111 400	21 200	29,1	3,7	35,1	4,4	32,0	4,1
F Byggindustri	Män	124 000	20 500	32 600	25 000	156 600	21 400	28,1	3,6	21,0	2,8	26,3	3,4
	Kvinnor	3 300	16 700	10 500	19 100	13 800	18 500	30,5	3,9	31,6	4,0	31,4	4,0
	Totalt	127 300	20 400	43 100	23 600	170 400	21 200	28,1	3,6	23,9	3,1	26,9	3,5
G Parti- och detaljhandel; reparation	Män	116 300	17 200	114 400	25 900	230 700	21 500	29,9	3,8	25,7	3,3	27,4	3,5
	Kvinnor	121 000	15 000	76 900	20 500	197 900	17 100	28,6	3,7	30,4	3,9	29,4	3,8
	Totalt	237 300	16 200	191 300	23 700	428 600	19 600	29,4	3,8	27,9	3,6	28,6	3,7

Sektor	Kön	Arbetare			Tjänstemän			Samtliga			Procentuell förändring 1994-2001		
		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
		Antal	Månads- lön	Antal	Månads- lön	Antal	Månads- lön	Totalt	Års- takt	Totalt	Års- takt	Totalt	Års- takt
H Hotell och restauranger	Män	27 700	15 400	5 800	20 600	33 500	16 300	28,8	3,7	14,0	1,9	25,2	3,3
	Kvinnor	46 700	14 700	6 200	19 500	52 900	15 200	29,3	3,7	30,6	3,9	29,5	3,8
	Totalt	74 500	14 900	12 000	20 000	86 500	15 600	28,9	3,7	22,3	2,9	27,7	3,5
I Transport- och kommunikationer	Män	83 200	17 900	68 000	24 600	151 200	20 900	32,6	4,1	36,1	4,5	34,4	4,3
	Kvinnor	10 500	16 800	56 300	20 000	66 800	19 500	27,7	3,6	23,3	3,0	23,9	3,1
	Totalt	93 700	17 800	124 300	22 600	218 000	20 500	32,1	4,1	31,1	3,9	31,5	4,0
J Kreditinstitut och försäkringsbolag	Män	300	18 700	32 600	36 000	32 900	35 800	57,9	6,7	57,2	6,7
	Kvinnor	900	15 700	44 200	23 800	45 100	23 700	45,8	5,5	44,8	5,4
	Totalt	1 200	18 000	76 800	29 000	78 000	28 800	53,3	6,3	52,4	6,2
K Fastighetsbol, uthyr- och företagservice	Män	55 800	17 400	165 600	28 400	221 400	25 600	29,2	3,7	29,1	3,7	28,9	3,7
	Kvinnor	40 000	15 600	118 000	22 000	158 000	20 400	34,7	4,3	33,8	4,2	33,9	4,3
	Totalt	95 800	16 800	283 600	25 800	379 400	23 500	30,4	3,9	31,3	4,0	31,0	3,9
M Utbildning	Män	1 000	17 700	11 700	23 300	12 700	22 900	37,7	4,7	35,1	4,4
	Kvinnor	2 400	16 200	16 100	20 500	18 500	20 000	38,0	4,7	34,2	4,3
	Totalt	3 400	16 700	27 800	21 700	31 200	21 200	38,0	4,7	34,6	4,3
N Hälso- och sjukvård	Män	2 400	16 900	14 700	23 500	17 100	22 600	21,7	2,8	28,2	3,6	27,5	3,5
	Kvinnor	8 700	16 400	65 600	18 200	74 300	18 000	29,7	3,8	29,3	3,7	29,4	3,7
	Totalt	11 100	16 500	80 300	19 200	91 400	18 900	27,0	3,5	28,8	3,7	28,6	3,7
O Andra samhälleliga och pers. tjänster	Män	22 600	17 300	33 800	23 800	56 400	21 200	27,2	3,5	29,8	3,8	28,9	3,7
	Kvinnor	20 400	16 200	41 400	19 700	61 800	18 500	37,9	4,7	28,2	3,6	30,8	3,9
	Totalt	43 000	16 900	75 100	21 500	118 100	19 800	31,9	4,0	28,3	3,6	29,4	3,7
Privat tjänsteproduktion (G+H+I+J+K+M+N+O)	Män	309 300	17 300	446 600	27 000	755 900	23 000	30,2	3,8	31,5	4,0	31,0	3,9
	Kvinnor	250 600	15 300	424 600	20 800	675 200	18 700	30,5	3,9	32,0	4,0	31,4	4,0
	Totalt	560 000	16 500	871 300	24 000	1 431 300	21 000	30,2	3,8	32,2	4,1	31,5	4,0

Procentuell förändring 1994–2001

Samtliga

Tjänstemän

Arbetare

Kön

Sektor

Sektor	Kön	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
		Antal	Månads-lön	Antal	Månads-lön	Antal	Månads-lön	Totalt	Års-takt	Totalt	Års-takt	Totalt	Års-takt
Statlig sektor	Män	17 300	18 100	98 200	24 800	119 000	23 800	29,1	3,7	33,6	4,2	32,9	4,2
	Kvinnor	8 200	16 000	88 800	20 700	99 800	20 300	27,1	3,5	31,7	4,0	31,3	4,0
	Totalt	25 700	17 400	187 000	22 800	218 800	22 200	28,7	3,7	32,2	4,1	31,8	4,0
Militär och polis	Män	24 800	24 400	24 800	24 400	35,8	4,5	35,8	4,5
	Kvinnor	3 000	22 700	3 000	22 700	40,6	5,0	40,6	5,0
	Totalt	27 800	24 200	27 800	24 200	35,9	4,5	35,9	4,5
Civilförvaltning (Administation)	Män	47 400	23 900	47 400	23 900	34,5	4,3	34,5	4,3
	Kvinnor	64 700	19 900	64 700	19 900	32,1	4,1	32,1	4,1
	Totalt	112 000	21 600	112 000	21 600	32,6	4,1	32,6	4,1
Universitets- och högskollärare	Män	16 100	27 400	16 100	27 400	28,5	3,6	28,5	3,6
	Kvinnor	10 600	23 600	10 600	23 600	27,6	3,5	27,6	3,5
	Totalt	26 700	25 900	26 700	25 900	28,1	3,6	28,1	3,6

Kommunalt sektor*

Män	53 300	14 800	85 500	20 300	17 900	25,3	3,3	24,6	3,2	24,8	3,2	24,8	3,2
Kvinnor	327 300	14 600	247 800	18 900	16 200	22,8	3,0	27,3	3,5	24,8	3,2	24,8	3,2
Totalt	380 600	14 600	333 300	19 200	16 500	23,2	3,0	26,6	3,4	24,8	3,2	24,8	3,2
Äldre- och handikappomsorg	Män	22 600	14 200	2 200	18 200	24,3	3,2	32,9	4,1	25,2	3,3	25,2	3,3
Kvinnor	240 500	14 600	17 500	19 200	15 000	22,9	3,0	36,0	4,5	23,9	3,1	23,9	3,1
Totalt	263 000	14 600	19 800	19 100	14 900	23,1	3,0	35,6	4,4	24,1	3,1	24,1	3,1
Skola	Män	2 600	15 300	47 000	20 900	24,4	3,2	24,1	3,1	24,1	3,1	24,1	3,1
Kvinnor	14 000	14 300	102 800	20 600	19 800	22,2	2,9	27,1	3,5	26,7	3,4	26,7	3,4
Totalt	16 600	14 400	149 800	20 700	20 000	22,4	2,9	26,0	3,4	25,7	3,3	25,7	3,3
Barnomsorg	Män	9 800	14 000	5 400	16 400	24,3	3,2	26,0	3,4	25,0	3,2	25,0	3,2
Kvinnor	80 400	14 600	67 000	16 800	15 600	22,6	3,0	25,8	3,3	24,2	3,1	24,2	3,1
Totalt	90 200	14 500	72 400	16 800	15 500	22,9	3,0	25,9	3,3	24,3	3,2	24,3	3,2

Sektor	Kön	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Procentuell förändring 1994–2001						
		Månads- lön		Månads- lön		Månads- lön		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		
		Antal	Månads- lön	Antal	Månads- lön	Antal	Månads- lön	Totalt	Års- takt	Totalt	Års- takt	Totalt	Års- takt	
Landstingskommunal sektor														
	Män	12 200	15 400	30 000	30 800	43 500	26 300	25,8	3,3	29,4	3,7	30,4	3,9	
	Kvinnor	52 400	15 300	119 600	20 600	172 900	19 000	26,7	3,4	34,4	4,3	32,5	4,1	
	Totalt	64 600	15 400	149 500	22 600	216 500	20 400	26,6	3,4	33,8	4,2	32,4	4,1	
Vård														
	Män	8 000	15 500	22 600	32 900	30 600	28 400	28,6	3,7	31,0	3,9	31,5	4,0	
	Kvinnor	41 000	15 500	90 200	21 400	131 200	19 600	27,6	3,5	35,3	4,4	33,4	4,2	
	Totalt	49 000	15 500	112 800	23 700	161 800	21 200	27,8	3,6	34,3	4,3	33,0	4,2	
Offentligt sektor*														
	Män	82 800	15 700	213 700	24 500	314 600	22 000	26,4	3,4	30,4	3,9	29,9	3,8	
	Kvinnor	387 900	14 700	456 100	19 800	856 900	17 400	23,5	3,1	30,5	3,9	27,6	3,5	
	Totalt	470 800	14 900	669 800	21 300	1 171 500	18 500	24,1	3,1	30,5	3,9	28,2	3,6	
Samtliga sektorer*														
	Män	882 600	18 000	886 000	26 500	1 786 700	22 200	28,9	3,7	31,3	4,0	30,4	3,9	
	Kvinnor	746 700	15 200	983 100	20 400	1 742 700	18 100	26,7	3,4	32,0	4,0	30,0	3,8	
	Totalt	1 629 500	16 900	1 869 100	23 400	3 529 400	20 300	28,0	3,6	31,8	4,0	30,3	3,9	

* Kursiv stil: Justerade värden p.g.a. stort bortfall vad gäller befattningskodning inom den kommunala sektorn

.. Värde saknas eller för osäkert för att redovisa